

ဇေယာန

(ရာမည)

အောင်မြင်စွာ နှင့်

နေ့စားလမ်း

အောင်မြတ်သာနှင့် နေဓားလဓား

အချိန်ကာလကား မင်းတုန်းမင်း ဆရာကြီးနဲ့ ညီတော် ကနောင်မင်းတို့ မှ လူသူလက်နက် စုဆောင်းပြီး နေပြည်တော်ကို ပြန်လည်ရယူဖို့ ကြိုးစားနေသလို မင်းနေပြည်တော် မှာ လည်း မင်းတုန်းမင်းကို နန်းတင် ချင်တဲ့ သူနဲ့ လက်ရှိဘုရင် ပုဂံမင်းကို ထောက်ခံသူတွေ အကြား ပဋိပက္ခတွေ ဖြစ်နေကြတဲ့ အချိန် နေပြည်တော် အတွင်းမှာ ရှိတဲ့ ပန်းပဲဆရာတွေထဲကမှ မင်းတုန်းမင်း တရားကြီးကို ထောက်ခံတဲ့ ပန်းပဲဆရာ တစ်ယောက် ရှိခဲ့တယ်။

သူ့နာမည်က မင်းလှသူရ၊ နေပြည်တော် တစ်ခွင်မှာ မင်းလှသူရ ထုလုပ်တဲ့ ဓားလုံလက်နက် တွေက အရည်အသွေး ကောင်းလွန်းလို့ နယ်မြေရပ်ခြား တွေက ကုန်သည် တွေ စော်ဘွားတွေက အစ လာရောက် ဝယ်ယူကြရတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူက မင်းတုန်းမင်းနဲ့ ညီတော် ကနောင်မင်းကို ထောက်ခံသူ ဖြစ်တဲ့ အတွက် စီးပွားရေးနောက်ကို မလိုက်ပဲ မင်းတုန်းမင်းနဲ့ ညီတော် ကနောင်မင်းတို့ ရဲ့ အနောက်တော်ပါးကို သစ္စာရှိစွာ လိုက်ရင်း လိုအပ်တဲ့ လက်နက်တွေကို ထုလုပ်ပေးခဲ့တယ်။

မင်းတုန်းမင်းနဲ့ ညီတော်ကနောင်မင်း နေပြည်တော်ကို ရတော့ မင်းလှသူရကို လက်ထောက်ပန်းပဲဝန် အဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့တယ်။ ဘွဲ့တော်ကိုလည်း နေမျိုးမင်းလှသူရ ဆိုပြီး ချီးမြှင့်ခဲ့တယ်။ မင်းလှသူရလည်း မင်းတုန်းမင်းရဲ့ လက်နက်တိုက်မှာ အလုပ်လုပ်ရင်း မြတ်စုဆိုတဲ့ အမျိုးသ

မီးနဲ့ အိမ်ထောင်ကျခဲ့တယ်။ အိမ်ထောင်သက် အနည်းငယ် ရလာတော့ မြတ်စုမှာ ကိုယ်ဝန် ရလာခဲ့တယ်။ ကိုယ်ဝန်ရပြီး သိပ်မကြာခင်မှာ ထူးဆန်းတဲ့ အိပ်မက်တစ်ခုကို မင်းလှသူရ မြင်မက်ခဲ့တယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ နေမင်းနဲ့ လမင်းက နေ့ အချိန်အခါ ထွန်းလင်းနေပြီး နေမင်းထဲကနေ ကလေးတစ်ယောက် လမင်းထဲကနေ ကလေးတစ်ယောက် ပြုတ်ကျ လာတာကို မြင်တော့ ဟူရားဖြူ ဟူရားညို တို့ ကို မေးမြန်းတဲ့ အခါ သားကောင်းရတနာ နှစ်ပါး ထွန်းကားလိမ့်မယ် သားနှစ်ယောက်ကလည်း ဖခင်ဖြစ်သူရဲ့ ခြေရာကို နင်းနိုင်လိမ့်မယ် ဆိုပြီး ဟောခဲ့ကြတယ်။

ကိုးလလွယ် လရောက်တော့ ရုပ်ချင်း အလွန်တရာ တူညီတဲ့ ယောကျ်ားလေး နှစ်ယောက်ကို ဖွားမြင်ခဲ့တယ်။ အိပ်မက်ထဲက အကြောင်းအရာနဲ့ တိုက်ဆိုင်ပြီး သားနှစ်ယောက်ကို မင်းလှသူရိန်နဲ့ မင်းလှစန္ဒာ ဆိုပြီးအမည် ပေးခဲ့ကြတယ်။

သားနှစ်ယောက်ထဲမှာ အငယ်ဖြစ်သူက စိတ်ဆတ်တယ် ထစ်ခနဲရှိ ဒေါသ ထွက်လွယ်တယ်။ သားအကြီးကတော့ တည်ငြိမ်ပြီး အေးအေးဆေးဆေး နေတတ်တယ်။ အဖေဖြစ်သူ ကတော့ သူတတ်တဲ့ ပညာတွေကို သားနှစ်ယောက်ကို ဆရာစား မချန်သင် ပေးခဲ့သလို ပါရမီပြည့်တဲ့ သားနှစ်ယောက်ကလည်း အဖေဖြစ်သူရဲ့ လက်ရာကို အမီလိုက် နိုင်ခဲ့ကြတယ်။ တစ်နေ့မှာ တော့ အဖေဖြစ်သူက သားနှစ်ယောက်ကို ခေါ်ပြီး

" ငါ့သားတို့ က ငယ်တော့တဲ့ အရွယ် မဟုတ်တော့ဘူး အခုဆိုရင် ငါတို့ ပိုင်တဲ့ နယ်မြေတချို့ကို နယ်ချဲ့ ကိုလိုနီတွေထံ ပေးခဲ့ရပြီးပြီး သိပ်မကြာခင် ဒီနေပြည်တော်ကို နယ်ချဲ့တွေ မရောက်လာဘူးလို့ မဆိုနိုင်ဘူး ဒါကြောင့် ငါ့သားတို့ ရဲ့ ကိုယ်စောင့်သက်စောင့် အဖြစ် ဓားနှစ်လ

က်ကို ထုလုပ်ရလိမ့်မယ် ငါ့သားတို့ ရဲ့ ဇာတာက တခြားသူတွေထက် ထူးခြားနေတာမို့ အခုထုလုပ်မဲ့ ဓားနှစ်လက်ကလည်း ထူးခြားနေလိမ့်မယ် ငါ့သားတို့ ရဲ့ ဘိုးဘေးတွေ လက်ထက်ထဲက ပန်းပဲ အတတ်ပညာနဲ့ အသက်မွေးခဲ့တာ ဖြစ်လို့ ပန်းပဲပညာရဲ့ အတိမ်အနက်ကို ငါ့သားတို့ မပြောနဲ့ အဖေကိုယ်တိုင် ခန့်မှန်း မရနိုင်သေးဘူး ဒါကြောင့် ရှေးယခင် ဘိုးဘေးတွေ လက်ဆင့်ကမ်းလာတဲ့ အမွေကိုငါ့သားတို့ လုပ်နိုင်ကြမယ် လို့ ယုံကြည်တယ် "လို့ ပြောပြီး သေတ္တာတစ်လုံးကို ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်ထံ ပေးလိုက်တယ်။

ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်က သေတ္တာနှစ်လုံးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ပုရပိုက် တွေပေါ်မှာ ရေးထားတဲ့ စာအချို့ကို မြင်လိုက်ရတယ်။

"ဖခင် ဒီစာတွေက အရမ်း လေးနက်လွန်းတယ် ဒီမှာ ရေးထားတဲ့ အချက်တွေထဲ ကိုယ့်အသက် ဝိညာဉ်ကို မြှုပ်နှံပြီး ထုလုပ်ပါဆိုတဲ့ စာသားကို သဘောကျမိတယ်"

"ဟုတ်တယ်ငါ့သားတို့ အဖေတို့ ရဲ့ ဘိုးဘေးတွေ လက်ထက်ထဲက လက်ဆင့်ကမ်းလာတဲ့ ဒီလျှို့ဝှက်ချက်ကို ဘယ်သူမှ အောင်မြင်အောင် မလုပ်နိုင်သေးဘူး ငါ့သားတို့ ကြိုးစားပြီး အောင်မြင်အောင် လုပ်ကြပါ ငါ့သားတို့ ရဲ့ ဉာဏ် ပါရမီ နဲ့ အောင်မြင်အောင် ဖန်တီးကြပါ"

ဖခင်ဖြစ်သူရဲ့ စကားကြောင့် ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ပုရပိုက်စာ တွေကိုယူပြီး နေ့ရောညပါ ကြိုးစားအဓိပ္ပာယ် ဖော်ခဲ့ကြတယ်။ ပုရပိုက်စာထဲက အဓိပ္ပာယ်ကို စာဖတ်သူများ သိစေရန် ဖော်ပြ ပေးလိုက်ပါတယ်။

"နေရောင်အောက်မှာ သံရိုင်းတစ်တုံး ထွက်ပေါ်လာချိန် လရောင်အောက် မှာ လည်း သံရိုင်းတစ်တုံး ထွက်ပေါ်လာလိမ့်မယ် နေရောင်လရောင် လွှမ်းခြုံပြီး ထုဆစ်တဲ့ အခါ သံရိုင်းနှစ်တုံး တစ်သားတည်း ဖြစ်

လိမ့်မယ် သံရိုင်းနှစ်တုံး တစ်သားတည်း ဖြစ်တဲ့ အခါ ဇေယျတစ်ခွင် တုယု ဉ်မရတဲ့ ဓားကောင်းနှစ်လက် ထွက်ပေါ်လာအံ့ ဤဓား နှစ်လက်သည် ကား နေဓားလဓား"

ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ကြိုးစားဖော်ထုတ် ထားတဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ် ကို ဖခင်ဖြစ်သူ မြင်တော့

"အဖေတို့ လက်ထက်ကလည်း ဒီအဓိပ္ပာယ် အထိ ဖော်နိုင်ခဲ့တယ် ဒါ ပေမဲ့ အလိုအလျောက် ထွက်ပေါ်လာမဲ့ သံရိုင်းနှစ်တုံးကို ရှာမတွေ့ခဲ့ဘူး ငါ့သားတို့ ဘုန်းကံကြောင့် သံရိုင်းနှစ်တုံး ရှာတွေ့ခဲ့တဲ့ အခါ ပုရပိုက်မှာ ပါတဲ့ အတိုင်း ဉာဏ်ရှိသလို ထုဆစ်ကြပါ" လို့ မှာ ခဲ့တယ်။

ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်လည်း ဓားနှစ်လက် ဖြစ်တည်ရာ သံရိုင်းနှစ် တုံးကို ဘယ်မှာ ရ မလည်း မသိ ဖြစ်နေခဲ့တယ်။ အချိန်တွေ ကြာလာခဲ့ပြီး သံရိုင်းနှစ်တုံး အကြောင်း မေ့မေ့လျော့လျော့ ဖြစ်နေတဲ့ အချိန် နေပြည်တော်မှာ အချိန်မဟုတ် အခါမဟုတ် မိုးသည်းထန်စွာ ရွာပြီး မိုးကြိုးတွေ ပစ်ခဲ့တယ်။ ဖြစ်ချင်တော့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် နေ တဲ့ အိမ်အနောက်ဘက်က ကျောက်တုံးတစ်ခုကို မိုးကြိုး ထိမှန်ခဲ့တယ်။ မိုးကြိုးပစ်တာ ရပ်တော့ အပျက်အစီး တွေကို လိုက်ကြည့်တဲ့ အခါ အိမ် အနောက်ဘက်မှာ တစ်စစီ ပြိုကွဲနေတဲ့ ကျောက်တုံးတွေ ကြားထဲမှာ မ ညည်းနက်နေတဲ့ သံရိုင်းနှစ်တုံးကို အံ့အားသင့်ဖွယ် တွေ့ရှိခဲ့တယ်။

သဘာဝအရ ဖြစ်တည်နေတဲ့ သံကျောက်ကြီးကို မိုးကြိုးပစ်လို့ ထွက် လာတဲ့ သံရိုင်းနှစ်တုံးကို ရခဲ့ပေမယ့် နေရောင်လရောင် တစ်ပြိုင်တည်း ရမဲ့အချိန်ကို စောင့်ရပြန်ရော။

သံရိုင်းနှစ်တုံးကို လုံခြုံစွာ သိမ်းထားရင်း စောင့်နေခဲ့တာ တစ်ရက်မှာ တော့

"အနောက်မှာ နေမဝင်သေးဘူး အရှေ့မှာ လထွက်နေတာ ထူးဆန်းတယ်ဟေ့" ဆိုပြီး ကလေးတွေ အော်နေတဲ့ အသံကြောင့် ညီအစ်ကို နှစ်ယောက် အိမ်ရှေ့ ထွက်ကြည့်လိုက်တော့ အနောက်ဘက်ကို နေဝင်လှဆဲဆဲ အရှေ့ဘက်မှာ လမင်းက ထွက်နေချိန် နေရောင်လရောင် နှစ်မျိုးဆုံ နေတာကိုမြင်တော့ ချက်ချင်းဆိုသလို ပန်းပဲဖိုထဲ ဝင်ပြီး အမိုးတွေကို ဖျက်ချလိုက်တယ် အမိုးဖျက်ချ လိုက်တော့ နေရောင်ရော လရောင်ပါ ပန်းပဲဖို ပေါ်ရောက်လာတဲ့ အချိန် သံရိုင်းနှစ်တုံးကို အပူပေးပြီး ထုဆစ်ပါလေရော။

ထူးဆန်းတာက သံရိုင်းနှစ်တုံးကို ထုဆစ်နေတဲ့ အချိန် နေမင်းရော လမင်းရော နေရာမရွေ့ပဲ တန့်နေခဲ့တယ်။ သံရိုင်းနှစ်တုံးကို ပျော်အောင် အရည်ကျိုပြီး ပုံစံခွက်ထဲ ထည့်လိုက်တဲ့ အချိန်ရောက်မှ နေက အနောက်ဘက်ကို ဝင်သွားခဲ့ပြီး လက ပိုမိုထွန်းလင်း လာခဲ့တယ်။ သံအရည်အသွေး ကောင်းတာရယ် ပန်းပဲပညာ ထူးချွန်ကြတဲ့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ထုလုပ်တာတွေကြောင့် ပါးလွှာပြီး အလွန်တရာ ထက်မြက်တဲ့ ဓားနှစ်လက် ရလာခဲ့တယ်။ ဓားနှစ်လက်ရဲ့ အနှောင့်မှာ တော့ နေပုံစံ လပုံစံ ထွင်းလုပ်ခဲ့တယ်။ ဓားအိမ်ကိုတော့ သစ်မင်းကို အမွှေးနံ့သာရေ နဲ့ ခုနစ်ရက် စိမ်ပြီး ပြုလုပ်ခဲ့ကြတယ်။ ဓားကို ရွေးချယ်တဲ့ အခါ အစ်ကိုဖြစ်သူက လဓားကို ရွေးချယ်ခဲ့ပြီး ညီဖြစ်သူက နေဓားကို ရွေးချယ်ခဲ့တယ်။

နေဓားရဲ့ အစွမ်းက ဘယ်လောက်ထူထည် ကြီးမားတဲ့ အရာ ဖြစ်ပစေ အားကုန် မသုံးရပဲ ပြတ်အောင် ဖြတ်နိုင်စွမ်း ရှိသလို လဓားရဲ့ အစွမ်းကတော့ ခဲနေတဲ့ ရေခဲတုံးကို ဓားရာမပေါ်ပဲ ပြတ်အောင်ခုတ်နိုင်တဲ့ အစွမ်းရှိတယ်။

သိပ်မကြာခင် အင်္ဂလိပ်မြန်မာ ဒုတိယစစ်ပွဲ ဖြစ်ပွားတဲ့ အတွက်

ညီဖြစ်သူက နေဓားကိုယူကာ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးရဲ့ စစ်တပ်ထဲဝင်
ကာ အမှုတော် ထမ်းခဲ့တယ်။ ပင်ကို အရည်အသွေး ထက်မြက်တဲ့ အပြ
င် ထူးခြားတဲ့ ဓားကို ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ မင်းလှသူရိန်ကို မင်းတုန်းမင်းတ
ရားကြီးက ဗလမင်းထင် ဆိုတဲ့ ဘွဲ့ကို ပေးအပ်ခဲ့တယ်။ မင်းလှသူရိန် တ
စ်ဖြစ်လည်း ဗလမင်းထင်က နေဓားကို ကိုင်စွဲပြီး အမှုတော် ထမ်းခဲ့ပေမ
ယ့် အစ်ကိုဖြစ်သူ ကတော့ ပုရပိုက်ထဲမှာ ပါတဲ့ အတိုင်း ဓားကိုမထုတ်ပဲ
ငြိမ်းချမ်းစွာ နေခဲ့ကြတယ်။

ညီဖြစ်သူက မင်းတုန်းမင်း လက်ထက်နဲ့ သီပေါမင်း လက်ထက်
တော်မှာ အမှုတော် ထမ်းခဲ့ပြီး တတိယ ကျူးကျော်စစ်ပွဲ ရွှေတိဂုံကုန်း
တိုက်ပွဲမှာ ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ တိုက်ခိုက်ရင်း ကျဆုံးခဲ့တယ်။ သူသေတော့ နေ
ဓားကို အင်္ဂလိပ် စစ်ဗိုလ်တစ်ယောက် ရသွားခဲ့တယ်။ နေဓားကိုစွဲပြီး
သေသွားတဲ့ ဗလမင်းထင် ကတော့ သူ့ဓားကို စွဲကပ်ကာ သူ့အခွင့် မရှိပဲ
ကိုင်ဆောင်တဲ့ သူ တွေကို မကျွတ်မလွတ်တဲ့ ဘဝနဲ့ လိုက်လံခြောက်လှ
န့်ကာ သတ်ခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံး အောင်မြတ်သာနဲ့ တွေ့ကာမှ မယှဉ်နိုင်
တော့ပဲ သူ့ရဲ့ နောက်ဆုံးဆန္ဒ ဖြစ်တဲ့ အစ်ကိုဖြစ်သူ ကိုင်ဆောင်တဲ့ လ
ဓားကို ရှာပေးဖို့ မေတ္တာ ရပ်ခံခဲ့တယ်(ဗလမင်းထင်နဲ့ အောင်မြတ်သာ
တို့ ဆုံခဲ့တဲ့ အကြောင်းကို ဖတ်ရှုချင်ရင်တော့ အောင်မြတ်သာနှင့် သွေး
သောက်ဓားဆိုတဲ့ ဝတ္ထုလေးမှာ ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်)။

ညီဖြစ်သူ ဗလမင်းထင် တိုက်ပွဲကျပြီ ဆိုတဲ့ သတင်းကြောင့်
အစ်ကိုဖြစ်သူလည်း လဓားကိုယူကာ ရှမ်းပြည်ဘက်ကို တိမ်းရှောင်ခဲ့တ
ယ်။ အစ်ကိုဖြစ်သူ မင်းလှသူရိန်လည်း ရှမ်းပြည်နယ်ဘက်မှာ ကုန်ရော
င်းကုန်ဝယ် လုပ်ရင်း နောက်ဆုံးအချိန်ထိ ဘဝကို ဇာတ်မြှုပ်နေခဲ့တယ်။
